

Mi célból vagyunk a Földön?

Harminc éve is van talán, ha nem több, hogy fiatal, modern teológusok és

Szerző: Szerk. (2020-03-24)

1 / 6 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/mi-celbol-vagyunk-a-foldon/> internetes címről származik. A cikket 2022-07-01 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

elkötelezett keresztények körében kezdett elterjedni a mondás: „Az út a cél!”

- Stefan Fleischer: Lelki gondolatébresztő

Stefan

Fleischer (szül. Kreuzlingen/Svájc, 1938. június 11.) vallásos elmélkedések szerzője

Harminc éve is van

talán, ha nem több, hogy fiatal, modern teológusok és elkötelezett keresztények körében kezdett elterjedni a mondás: „Az út a cél!” Ma gyakran eszembe jut, amikor különböző, többé-kevésbé fiatal és elkötelezett keresztények megnyilatkozásait hallgatom. Ez a mondat ilyenkor – feltehetőleg anélkül, hogy tudatában volnának – ahhoz a moralista és terápiás célzatú deizmushoz hasonlatos, amely szerint „Az élet célja, hogy mindannyian boldognak érezzük magunkat. Ehhez mindenkinek megvan a saját útja. A hit abban segít az embernek, hogy megtalálja ezt az egyéni utat.”

„Az út a cél.” Mit mond

Szerző: Szerk. (2020-03-24)

2 / 6 oldal | © Katolikus.ma

erről katolikus egyházunk katekizmusa? A fiatalok számára készült változatban (YOUCAT)

- ifjúkorom katekizmusához hasonlóan - ez áll: «Azért vagyunk a Földön, hogy Istent megismerjük és szeressük, akarata szerint megcselekedjük a jót és egy napon a mennybe jussunk.” Hitünk szemszögéből nézve tehát életünk célja nem más, mint hogy „a mennybe jussunk”, azaz eljussunk az Istennél és Istennel való örök életre. E tanítás szerint három lépés vezet el bennünket e célhoz: ha Istent megismerjük, szeretjük és jót cselekszünk.

Az első lépés tehát Isten megismerése. Napjainkban sokan próbálkoznak megtapasztalni Istent, még a modern hitoktatás is erősen ilyen irányultságú. De vajon ugyanarról van-e szó? Keresztény értelemben aligha. „Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözülni fog, aki nem hisz, az elkárhozik” - olvashatjuk a Szentírásban (Mk 16,16). Az istentapasztalat természetesen fontos a hitünkre és abból eredően életünkre nézve. Az alap mégis a hit. Hit nélkül tájékozódásra képtelenül sodródunk a tapasztalatok tengerében. A hitre azonban hallás útján teszünk szert. *„De hogyan hívhatják segítségül, amíg nem hisznek benne? S hogyan higgyenek abban, akiről nem hallottak? S hogyan halljanak róla, ha nincs, aki hirdesse?”* (Róm 10,14)

A

Szerző: Szerk. (2020-03-24)

3 / 6 oldal | © Katolikus.ma

második lépés: szeretni Istent. Valóban, sok keresztény igyekszik szeretni Istent. De vajon mit jelent ez? *„Aki ismeri és teljesíti parancsaimat, az szeret engem. Aki szeret engem, azt Atyám is szeretni fogja. Én is szeretni fogom, és kinyilatkoztatom magam neki.”* (Jn 14,21)
A keresztény istenszeretetet Isten megismerésén alapszik, esetünkben Isten akaratának és parancsainak megismerésén, amelyeket aztán szabad elhatározásunkból követünk, mert Isten szeret minket. Isten iránti szeretetünk tehát először is szabad akarati döntésünk. Ha érzelem is társul hozzá, az már kegyelem, amelyet hálásan elfogadhatunk és élvezhetünk. Ha viszont az érzelem olykor, vagy akár gyakran elnémul, úgy erre az esetre is érvényes, hogy *„a hála a szeretet szinonimája.”*

A harmadik lépés a jó megcselekedése. Itt is igaz, hogy sok ember törekszik arra, hogy jót tegyen. Az egyház azonban egyértelműen azt tanítja, hogy *A JÓT* cselekedjük, és pontosítja is: *„az Ő akarata szerint”*, azaz Isten szent akaratának megfelelően. Isten a *„mindenható Atya, mennynek és földnek Teremtője”*, ahogy a Hiszekegyben imádkozzuk. Ez azonban azt is jelenti, hogy Ő az Úr. *Sokan ma már nem tudnak Istenre, sőt kiváltképp Krisztusra vonatkozóan mit kezdeni az „Úr” fogalommal. Ez jól megmutatkozik abban, milyen gyakran*

Szerző: Szerk. (2020-03-24)

4 / 6 oldal | © Katolikus.ma

emlegetik pusztán és egyszerűen Jézusként. Vajon e mögött megvan-e még a tudatos hit „...Jézus Krisztusban, az ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban”?

Manapság gyakran hallhatjuk ajánlásként, hogy éppen ez a harmadik lépés, a jó megcselekvése, ill. a jócselekedet legyen az életünk célja. Természetesen döntő lépés, de nem a legutolsó. Amennyiben pusztán földi utunk lezárásaként tekintünk a mennyországra, nem mint igyekezetünk céljára, azaz az Istennel való örök és megbonthatatlan kapcsolatra, akkor nemsokára ott kötünk ki, amit a materialista, „terápiás” deizmus is hirdet: „Minden ember, aki életében jót cselekszik, halála után a mennybe kerül. A többiek pedig nem érzékelnek többé semmit.” Viszont bizonyosan nem ez a mi Urunk és Megváltónk tanítása. Mindennek a legmélyebb értelme, még az üdvözülésünké is, alapjában véve nem más, mint az Isten nagyobb dicsőségére szolgáló élet.

Mi

célből vagyunk a Földön? Érdemes elgondolkodni ezen a kérdésen. Már itt és most olyan boldogságot nyerünk el vele, amelyet az evilág nem adhat, és amely akkor is kísérni fog bennünket, amikor elérkezik az ideje, hogy eleget tegyünk az Úr Jézus Krisztus másik felszólításának is: *„Aki követni akar, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét mindennap és úgy*

Szerző: Szerk. (2020-03-24)

5 / 6 oldal | © Katolikus.ma

kövessen.”

(Lk 9,23)

[A

szentírási részeket a Szent István Társulat bibliafordításából idéztük.]

Forrás: kath.net

Ezt a cikket Vágyi Vata Mihály önkéntes fordítónknak köszönhetően olvashattad el magyarul. Ha fordítóként te is csatlakoznál a Katolikus.ma médiamisszióhoz, akkor várjuk jelentkezésedet a Kapcsolat oldalon keresztül.

Szerző: Szerk. (2020-03-24)

6 / 6 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/mi-celbol-vagyunk-a-foldon/> internetes címről származik. A cikket 2022-07-01 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!